

KOM, VOLG MIJ

 Nou, nee, dat was voordat Becky was geboren. En dus ik—ik dacht: “Nou, weet u. . .” Ik—ik eet gewoon een kom havermout, kost een dubbeltje. Nou, ik. . . Ze gaven me mijn bonnetje en ondertekenden het gewoon, ziet u, en ik betaalde ervoor, had het teruggegeven en ik had het ingeleverd, want ik had een onkostenrekening.

² En op een dag toen we een—een patrouille vergadering hadden. “Wel,” zeiden ze, “wie is die gek die zoiets heeft ingeleverd?” Zie? De—de hoofdman, weet u: “Tien cent voor een ontbijt?” Dat leek heel goedkoop voor de andere mannen, weet u. Sommigen van hen leverden een dollar in, zie, twee dollar voor het avondeten. En ik bracht gewoon precies in rekening wat het kostte.

³ Wel, ik zei: “Wel nu, het is niet nodig dat ik in. . . rekening breng. Wat zou ik doen als ik gewoon eet voor maar tien cent?”

⁴ Meneer Fields, die de assistent-opzichter was, hij zei: “Billy, breng in ieder geval een dollar in rekening, op zijn minst.” Zei: “Dat is wat de rest van hen doen.” Zei: “Je moet dat samen zo houden.”

⁵ “Wel,” zei ik, “ik—ik eet nooit meer dan alleen maar een kom havermout en dat is wat ik in rekening breng.”

Zei: “O, doe dat nooit meer.”

⁶ Wel, toen dacht ik: “Wat zal ik ermee doen?” Toen rekende ik vijftig cent voor het ontbijt. Dan neem ik er veertig cent van als ik iets wil besteden, geef het aan een paar kinderen op straat; een paar kinderen, weet u, die eruitzagen alsof ze ook een boterham, boterhammetje nodig hadden. Wel, ik dacht dat ik misschien. . . Juist, dat was het bedrijf zelf dat zo tegen mij sprak. Dat was een man van het bedrijf.

Dus ik dacht: “Misschien heb ik iets verkeerd gedaan.”

⁷ Dus hier niet zo lang geleden, met een opziener. . . Nu patrouilleren ze met helikopters, ziet u. Dus hij kwam langs en hij stopte. Hij zei: “Zeg, broeder Branham,” zei, “deze boom groeit.”

Ik zei: “Ja.” Ik zei: “Kinderen spelen daar onder.”

Hij zei: “Kunnen we hem snoeien?”

Ik zei: “Ja, maar kap hem niet om. Zie?”

Hij zei: “Wel, we zouden hem graag kappen. We zullen u ervoor betalen.”

⁸ Ik zei: “Nee. Nee. Ik wil niet dat u hem omkapt.” Nu, ik ken de wetten van overpad ook, weet u, want ik was er zeven jaar mee bezig. Ik zei: “Nee.” Ik zei: “Ik wil niet dat hij omgekapt wordt,

maar u kunt hem snoeien.” Ik zei: “Ik—ik hou hem gesnoeid, maar,” ik zei, “u kunt; u kunt hem snoeien als u dat wilt.” Ik zei: “Ik, broeder Wood en ik zijn van plan om hem te snoeien. We snoeien al die anderen hier.” En ik zei: “Maar we willen die daar graag behouden vanwege de kinderen, Joe en zo, weet u, die kleintjes spelen onder die boom.”

⁹ Ik ging weg op een reis. Toen ik terugkwam was ze omgezaagd en weggehaald. Oei, wat een rechtszaak zou dat geweest zijn tegen het bedrijf, ziet u, voor het omzagen van die boom, ziet u. En toen dacht ik: “Nu,” ik zei, “Here, ik ga dat niet eens noemen.” Zie? “Als er iets is dat ik—dat ik, daarop, van soms in rekening te brengen, maar voor een dubbeltje eten en ‘vijftig cent in rekening moeten brengen.’” Zie? Ik zei: “Als daar iets mee is, laat dat het dan goedmaken, zie, dat—dat ik—dat ik dat in rekening heb gebracht, ziet u. Dat ik. . .” En ik ben toen gestopt met dromen over werken bij Public Service Company, zie, want het moet daar iets geweest zijn.

We moeten oppassen met wat we doen. We moeten het op een dag onder ogen zien.

¹⁰ Kinderen, kom eens hier. Jullie moeder was onlangs hier, Trudy. Ik denk dat jullie, dat jullie het niet wisten. Dit is een soort verrassing, zie ik. En je staat op het punt om je diploma te behalen. En we hebben samen deze reis hierheen gemaakt. Ik zal nu naar een samenkomst gaan, onmiddellijk na deze samenkomst. En we zullen naar huis gaan.

¹¹ Ik dacht dat het een goede kans zou zijn om tot u allen te spreken en dan dacht ik ook dat het goed zou zijn om een beetje tot de kinderen te spreken voor je diploma-uitreiking. Een vers uit de Bijbel lezen en gewoon tot u spreken vanuit mijn hart, voor ongeveer tien minuten. Ik zal u dan uit de weg gaan. Zie?

¹² Voordat ik tot de kinderen spreek, wil ik ook even tot de volwassenen spreken, u allen. Het is, nu, misschien een inspannende reis geweest. Maar de ervaring die ik van God heb geleerd, ik zou nog geen tienduizend dollar willen hebben voor wat ik van de Here heb geleerd sinds ik hier ben. Ik geloof werkelijk dat ik in volle gehoorzaamheid aan het bevel van de Almachtige ben gekomen en ik—ik hoop dat ik dat altijd kan blijven. En er is een. . .

¹³ Toen ik kwam, één ding was door een visioen, dat ik hier boven Tucson stond toen een—een—een ontploffing afgang. Wel, broeder Fred was daar toen het afgang. En ze hebben die foto genomen, weet u, in de lucht. En ik heb er niet veel van gedacht, het is me nooit opgevallen. Dus begon het onlangs op de een of andere manier indruk op me te maken. En broeder Norman, Norma's vader hier, vertelde me, zei: “Heeft u dit gezien?”

¹⁴ En net toen ik keek, daar waren die engelen, zo duidelijk als maar zijn kon, precies daar op die foto. Zie? Ik keek om te

zien wanneer het was en het was dezelfde tijd, ongeveer een dag of twee voor, of een dag of twee nadat ik daarboven was. Ik keek waar het was. “Ten noordoosten van Flagstaff, of Prescott, wat onder Flagstaff ligt.” Wel, dat is precies waar we waren, zie, exact.

¹⁵ “Zesentwintig mijl hoog.” Nu, waterdamp kan niet overmeer dan vier, vier mijl hoog, of vijf, vocht, elke vorm van damp of wat dan ook, ziet u. Vliegtuigen vliegen op negentienduizend. Dat is om boven alle wolken uit te komen, ziet u. En negentienduizend is ongeveer vier mijl hoog. Dit is zesentwintig mijl hoog en dertig mijl in doorsnee en in de vorm van de piramide, als u naar de foto heeft gekeken.

¹⁶ En aan de rechterkant, zoals ik u vertelde, viel het me op, opmerkelijk, die Engel. Daar is Hij, borst vooruit, vleugels naar achteren, recht naar binnen komend, precies zoals het was. Ik heb het nooit opgemerkt toen Ze voor het eerst. . . Er zijn zoveel dingen geweest.

¹⁷ Toen ik laatst onderweg was, gebeurde er iets dat tegen me sprak over de zaak dat ik—ik moet doen. En het is—het is niet mijn boodschap.

¹⁸ Op een keer zei Leo Mercier, zei: “Broeder Branham, de tijd zal hierna komen,” zei, zo’n vijf of zes jaar geleden, misschien zeven, zei, “de Here gaat uw bediening veranderen, broeder Branham.” En zei: “Als Hij dat doet, zult u waarschijnlijk gewoon rijen ziekenhuizen hebben en ze uit de—de bedden en dergelijke spreken.” Het klonk niet juist, hoewel ik geloof dat broeder Leo er oprecht over probeerde te zijn.

¹⁹ Maar het klonk gewoon niet juist want zie, onze Here Jezus heeft dat nooit gedaan. Zie? En Hij ging de ziekenhuizen in. Er was er één in dat ziekenhuis. Weet u nog waar dat was in de Bijbel? Het badwater van Bethesda. Grote massa’s machteloze mensen lagen daar, kreupel, lam, blind, verdord, wachtend op de Engel. Nu, dat was in een geestelijk ziekenhuis waar mensen wachtten op Goddelijke genezing. En hier kwam de Goddelijke Genezer Zelf binnen en genas er één en liep weg. Dus u kon niet verwachten dat er een sterfelijk mens, of een bediening zou komen die groter zou zijn dan dat was. Zie? Ik kon het er niet mee eens zijn.

²⁰ Maar toen ik me begon om te draaien, kwam de Heilige Geest op me. Ik vroeg Leo om een pen. Ik nam een stuk papier en ik schreef het. Het ligt vandaag de dag in zijn trailer, als u er ooit in de buurt bent. Het is die oude aluminium trailer waar ik de laadtrustring had. Net als u de deur binnengaat, is er een plank aan de rechterkant, recht voor de trailer. Het ligt daaronder. Ik heb het daar neergelegd. Zei: “Ooit kunt u dit eruit halen. ‘God zal nooit de bediening veranderen, maar Hij zal de man met de bediening veranderen.’” Dat is wat er moet gebeuren.

21 Zie, ik—ik weet wat ik moet doen, maar ik—ik—ik kan het niet, ik kan het niet doen in de toestand waarin ik nu ben. Want ik moet. . . Er moet iets binnenin mij gebeuren, waar God voor nodig is om het te doen.

22 We zijn van plan om terug naar huis te gaan. Kinderen hebben heimwee, ze willen allemaal terug. Dus ik ben van plan om ze mee terug te nemen, als de Here het wil, misschien na de dienst zaterdag, en dus terug te gaan. Van daaraf aan weet ik het niet. Maar ik weet, zodra datgene in mij gebeurt, waardoor ik me anders tegenover mensen voel dan dat ik nu doe. Ik had de—de mensen afgewezen, ziet u, en ik—ik wilde niets meer met ze te maken hebben. U weet wat ik bedoel, wat ik “ricky, ricketta” noem, ze hadden de dingen die ze hadden gedaan. Ik preekte met alle oprechtheid en God had het in alle opzichten bevestigd. “En als zij het niet wilden geloven, nou, laat ze dan met rust.”

23 Ik zou daarheen gaan om me aan te sluiten bij Bud, deze komende herfst, om daar te beginnen met jagen. In de wildernis te wachten, mijn haar en baard laten groeien. En als de Here wilde dat ik ergens heen zou gaan, zou Hij me een boodschap sturen en ik zou heen gaan en het doen.

24 En onlangs onderweg hiernaartoe, stopte Hij mij. En ik zag waar de. . . waar ik toe gekomen was. Ik ben—ik ben nu op weg naar iets anders. En ik dacht, als ik thuiskwam, hou ik wat we een hart tot hart gesprek noemen, en zet het misschien op de band, en dan, en zodat het publiek zou zien vanwaar de plotselinge verandering.

25 Nu, kinderen, laten we gewoon. . . Laten we een klein woord van gebed hebben.

26 Here Jezus, we zijn dankbaar voor deze tijd, te weten dat we hier bijeen zijn, jong en oud en van middelbare leeftijd. En we zijn bijeengekomen, aan deze kant van de eeuwigheid, nogmaals om over U te spreken en over de dingen die betrekking hebben op het eeuwige leven.

27 En deze jongeren die hier vanavond zitten, sommigen krijgen hun diploma, sommigen hebben hun diploma al gehaald. Maar ik realiseer me, Here, iets dat er gebeurde, slechts een paar uur voor die grote schok of grote ontploffing had plaatsgevonden in de berg daarboven, ten noorden van Tucson, toen de engelen van de Here neerkwamen. Ik herinner me wat er gezegd werd en—en vooral over de jonge mensen. Ik bid U, Here, om ons te helpen het te begrijpen. En mag ik vanavond in staat zijn om iets tegen deze jonge mensen te zeggen dat hen zal helpen op hun reis. Want, Here, we hebben die hulp allemaal nodig op dit moment.

28 Zegen ons samen. Vergeef ons onze zonden. En als er iets is dat we hebben gedaan sinds we hier zijn dat U mishaaft heeft, bidden we dat U het ons vergeeft. Want we realiseren ons vandaag dat we geen—geen garantie hebben voor morgen. We

weten niet wat morgen brengt. We moeten vandaag voorbereid zijn om morgen te ontmoeten. En Vader God, er is maar één manier die we kennen om dit te doen, dat is ons voor te bereiden om U te zien, want langzamerhand realiseren we ons dat we dat allemaal moeten. En we moeten het ooit ontmoeten, hetzij in vrede, als een vriend of kind, of als een vijand. Verre zij het, Here, dat we iets anders zouden zijn dan Uw eigen geliefde kinderen. Sta deze dingen toe die we vragen, in Jezus' naam. Amen.

²⁹ Vandaag, terwijl ik onkruid aan het wieden was, heel vroeg vanmorgen, vond ik een plek in de Bijbel waarvan ik dacht dat het goed zou zijn om op dit moment te lezen. En het is . . . misschien niet geheel en al van toepassing, maar ik dacht voor even . . . er gedurende een—een paar minuten over te spreken. Ik wil dit lezen uit het 18e hoofdstuk van Lukas. Alle vier de Evangelieschrijvers schrijven erover. Het 18e hoofdstuk en het 18e vers.

En een zeker overste vroeg Hem en zeide: Goede Meester, wat moet ik doen om het eeuwige leven te beërven?

En Jezus zeide tot hem: Waarom noemt gij Mij goed? Niemand is goed dan God alleen.

Gij kent de geboden: Gij zult niet echtbreken, gij zult niet doodslaan, gij zult niet stelen, gij zult geen vals getuigenis geven, eer uw vader en . . . moeder.

Hij . . . zeide: Dat alles heb ik gedaan en van jongs af in acht genomen.

Maar toen Jezus dat hoorde, zeide Hij tot hem: Nog één ding kom gij te kort: verkoop alles wat gij bezit, en verdeel het onder de armen, . . . gij zult een schat hebben in de hemel . . . kom, volg Mij.

³⁰ Ik denk dat het woord *Kom, volg Mij*, dat zou het beste advies zijn dat ik zou kunnen geven als ik sprak tegen tienduizend kinderen, of als ik alleen zou spreken tegen wat ik nu doe. Het is een bevel, en het belangrijkste, geloof ik, dat ooit aan iemand werd aangeboden, en vooral aan een jong persoon: “Volg Mij.”

³¹ Je gaat iemand volgen. Nu, je zult gewoon . . . Dat kun je onthouden. Je gaat iemand volgen. En de manier waarop je de persoon volgt, wees er zeker van dat, wie deze persoon volgt. Zie? We . . .

³² Paulus zei eens: Weest mijn navolgers zoals ik Christus navolg. Met andere woorden: “Net zoals ik Christus volg, volgen jullie mij.”

³³ En nu, op dit keerpunt, dit—deze fase van het leven waarin we allemaal komen. En vele malen heb je me horen roepen “ricky, ricketta” en zo. Het, het is het tijdperk. Het is het tijdperk waarin we leven. Het zijn eigenlijk die mensen niet.

34 Die mensen zijn mensen zoals wij. Die kinderen hier met die sportwagens die de straat op en neer gaan en doen zoals ze doen, sigaretten roken en drank drinken en meisjes die zich onzedelijk kleden en zo, dat zijn meisjes en jongens zoals wij. Zie? Ze zijn menselijk. Ze hebben lief. Ze eten. Ze drinken. Ze slapen. Ze ademen. Ze moeten sterven. Het zijn mensen net als wij. En toch zijn ze . . .

35 Ze zijn bezeten van een boze geest. Ze weten het niet. Niet vanwege—de mensen, maar omdat soms een leider die ze hebben gevolgd hen op het verkeerde pad heeft geleid.

36 Nu, jullie meisjes en jongens weten beter dan dat. Jullie weten het. Jullie zijn beter dan dat onderwezen. Jullie hebben betere ouders, degelijker training dan zoiets te doen. Jullie weten wel beter.

37 Maar zij niet. Zie? Omdat de kerken waar zij naartoe gaan, moderne kerken zijn, modernistisch. En ze—ze leven gewoon voor de dag, populairder. En o! Wat is . . . De morele principes zijn deugd voor hen geworden. Zie? Dus ze, wat . . . Zoals ik een keer zei, in een toneelstuk dat ik hier niet lang geleden heb gezien van Sodom en Gomorra, dat deze door het kwaad bezeten vrouw tegen—tegen Lot zei: “Wat jij immoreel noemt, noem ik deugd.”

38 Jezus zei: “Zoals het was in de dagen van Noach, zo zal het zijn bij de komst van de Zoon des mensen.” Dus we zijn weer terug op die plek.

39 Laten we eens even kijken naar deze persoon waarover we lezen. Ongetwijfeld was dit kind geboren in een goed huis, net zoals jullie kinderen. Hij werd opgevoed door goede ouders. Want het werd bewezen, toen Jezus hem de geboden van God voorhield. Hij zei: “Die heb ik van jongs af aan onderhouden.” Het toonde aan dat hij—dat hij—goed was opgevoed. Hij was niet zomaar een nietsnut. En weet je, hij—hij was opgevoed om te weten wat juist is, zoals jullie kinderen. Waarschijnlijk opgevoed door een Godvrezende moeder en vader om—om—om hem te leren wat juist was, als kind. Nu, dat is goed.

40 Misschien had zijn moeder, toen hij een kleine baby was, grote verwachtingen dat hij ooit een groot man zou worden. Zijn vader bezat geld genoeg om hem naar school te laten gaan en—en hem een opleiding te geven zodat hij . . . hij een goede opleiding zou kunnen krijgen en in staat zou zijn om iets in de wereld te zijn. En met de oprechtheid van deze moeder en vader bij het opleiden van dit kind, en misschien kwam het tot wanneer hij afstudeerde net zoals jullie nu zijn, zie, de tijd dat hij school had doorlopen en zijn opleiding had gekregen. Ongetwijfeld dat hij misschien de trots en vreugde was van—van het leven van die moeder en vader. Ongetwijfeld, in die tijd, had hij fijne paarden, zoals jullie auto's hebben, en een goede vader en moeder zoals jullie allemaal hebben, die ervoor zorgen, dat je goede kleren

hebt en—en een auto en . . . en gewoon van het leven kan genieten, net zoiets als jullie vandaag hebben.

41 En de vader en moeder met de . . . baden voortdurend dat—dat hun zoon niet een gewone man zou worden, maar dat hij een buitengewone man zou worden. Dat willen alle ouders. Heb je Jezus horen verwijzen naar dat gebod: “Eer uw vader en moeder,” en dan stopte? Zie? En dat is het streven van elke ouder, om het beste te doen voor hun kinderen dat ze kunnen, ze op te voeden, ze dingen te geven die zij misschien niet konden krijgen. Zo voel ik me over mijn kinderen.

42 Ik denk soms, van naar school te gaan; ik denk, Becky en Sarah en Joseph naar deze middelbare scholen te sturen en dergelijke waar al dat gedoe plaatsvindt? Ik denk dat ik ze mee naar de bergen neem en—en ze daar opvoed met de . . . zoals de indianen leven.

43 Maar hier is wat het is: wat er in het kind zit, zal eruit komen. Het maakt niet uit waar het is, het moet, het zal eruit komen. Als er kwaad in zit, zal het er ook uitkomen in het indianenkamp. Als het goede erin zit, zal het er in elk kamp uitkomen. Zie? Het gaat erom wat er in het kind zit, de aard van het kind, wat binnenin je zit. En wat je nu bent is wat je waarschijnlijk de rest van je leven zult zijn. Je bent op een veranderingsplek.

44 Weet je wat? Zesentachtig procent van de bekeringen tot Jezus Christus gebeurt voor de leeftijd van eenentwintig jaar. Het laat het zien. De statistieken laten het zien. Zesentachtig procent die tot Christus komen, komen voordat ze eenentwintig zijn. Nadat je die leeftijd gepasseerd hebt, wordt je meer gevormd of vast in je manier van doen. O, het is mogelijk, zeker. Ze komen zeventig, tachtig jaar oud, maar het is heel zeldzaam. Zie?

45 Je maakt jezelf als je jong bent. Je stelt je ambities op wat je wilt doen en wat je probeert te bereiken in het leven. Je denkt erover na. En terwijl je nadenkt, natuurlijk, je gedachten, het wordt gepresenteerd in je gedachten door een onbekend iets dat—dat je gedachten domineert. En als het dan in je gedachten komt dan spreek je het uit dat je het gaat doen. En dan drijven je ambities je ernaartoe.

46 Dus moeder en vader verwachtten van deze jongeman . . . dat zijn ambities groot zouden zijn; genoeg geld om het uit te voeren. En dan ongetwijfeld baden ze dat deze—deze jonge knaap die—die kans zou krijgen. Zie je, zij—zij hadden alles gedaan wat ze konden. Hij had misschien mooie paarden en—en was misschien erg populair bij de vrouwen.

47 En wat voor de mannen geldt, geldt ook voor de vrouwen en omgekeerd, zie, want we hebben het over menselijk leven, zielen, zowel mannen als vrouwen.

48 En toen, na al deze kansen die de jongen had, zie, het ging hem voor de wind, zoals we zeggen, tot een plaats waar

hij zich niet al te veel zorgen hoefde te maken. Zijn ouders hadden geld. Hij had. . . Hij was erg. . . Hij werd een regeerder. De Bijbel verwijst er hier naar, van de. . . als de jonge, rijke jonge regeerder. En wij zien hem op jonge leeftijd, misschien in zijn tienertijd, net van school, net afgestudeerd, misschien, een paar weken ervoor of zoiets; hij werd. . . Hij is een heerser en hij had alles wat zijn hart begeerde.

⁴⁹ En de jongen was geen moderne ricky. Hij was een fijne jongen. Ik geloof dat toen Lukas erover schreef, of Markus was het geloof ik, dat Jezus naar hem keek en zuchtte, omdat Hij hem liefhad. Zie? Er was iets met de jongen. Er was een fijne persoonlijkheid verbonden aan deze jongen. Waar kwam hij vandaan? Uit een fijn gezin dat hem de geboden van God had geleerd en erop had toegezien dat hij ze hield. En hij deed het van zijn jeugd af aan.

⁵⁰ En de jongen had een ambitie, hij wilde eeuwig leven. Hij zei: "Goede Meester, wat kan ik doen om het eeuwige leven te beërven?"

⁵¹ Zie, van alles wat je in de wereld hebt, toch zegt de ziel binnenin je dat er iets is dat je nodig hebt, dat je niet hebt. Alleen door rijkdom. . . Of het hoeft niet altijd rijkdom te zijn. Het zou populariteit kunnen zijn; een mooi meisje, zij heeft haar schoonheid waaraan zij kan denken. Misschien is ze erg populair op school. Misschien kan de jongen elk meisje krijgen dat hij wil. Hij voelt dat hij een maat van zekerheid heeft. Dat is geen zekerheid. Dat zal verwelken net als de bloem in het veld. Zie? Het zal vergaan. Het zal niet lang duren. Slechts een paar omwentelingen van de zon en dat is vergaan; dan heb je een ziel die eeuwig moet leven.

⁵² En deze jongeman moet een fijn karakter hebben gehad, omdat hij zich knielend aan de Here Jezus voorstelde, wetend dat hij op z'n knie boog. Hij zei: "Goede Meester, wat zou ik kunnen doen om eeuwig leven te krijgen?"

⁵³ Hij zei: "Waarom noemt u Mij goed," zei, "terwijl u weet dat er maar Eén goed is en dat is God?" Zie? Wat drukte de jongeman hierin uit? Dat Hij God was. Zie? Hij zei: "Gij kent de geboden. Houd ze."

Zei, dus hij zei: "Welke geboden, Meester?"

⁵⁴ Hij zei: "De geboden van 'eer uw vader en moeder,' enzovoort."

⁵⁵ Hij zei: "Dit heb ik van jongs af gedaan. Zie, dat heb ik gedaan."

⁵⁶ Hij zei: "Toch ontbreekt het u aan één ding. Ga, verkoop wat je hebt en deel het uit aan de armen en volg Mij."

⁵⁷ Wat een kans! Dat had Petrus, Jakobus of Johannes kunnen zijn, een van hen. Zie, de jongen was goed getraind en opgevoed,

en aan Christus voorgesteld, om hem te gebruiken met alle mogelijkheden die hij in zich had om te gebruiken, waarschijnlijk opgeleid, jong, rijk, invloed, waar hij het Evangelie had kunnen presenteren, en toch wees hij het af. Wat een—wat een onbezonnen daad was dat van die jonge jongen! Zie?

⁵⁸ “Volg Mij.” Nu, zie, hij moest iemand volgen. Nu, hij moest of de invloed volgen van de mensen waar hij mee omging, de invloed van een of andere jongedame, de invloed van een groep jongens waar hij mee omging, zijn klasgenoten op school, óf Jezus Christus volgen. In al zijn goedheid, toch wist hij dat hij geen eeuwig leven had.

Kinderen, dat is waar jullie over na moeten denken. Zie?

⁵⁹ Kijk nu vanavond eens naar de jongen, wat hij had kunnen zijn en wat hij is, wat hij vanavond is. Hij is ergens. Hij was een man. Hij is ergens. Hij wacht op het oordeel. Hij wacht om het oordeel op die dag onder ogen te zien, en wees dezelfde kans af die zich aan jullie kinderen voordoet, bijna onder dezelfde omstandigheden; fijne kinderen, een goed karakter, fijne vaders en moeders, wat je hebt, je hoeft niet eens te werken tenzij je het zou willen. Zie?

⁶⁰ Maar er is iets anders dat daarbij hoort. Er is iets wat daarmee gepaard gaat. Dat Woord vanavond sterft nooit. Het is nog steeds een uitdaging voor elke jongeman, en elke jonge vrouw: “Volg Mij.” Zie?

⁶¹ Woorden sterven niet. Wanneer je iets zegt, onthoud dan, of het nu in je auto is in het geheim, of het nu in de preekstoel is, of het nu op de hoek van de straat is met je vriend of vriendin, waar het ook is, het sterft nooit. Het is—het moet voor altijd leven.

⁶² Toen ik dat meisje zag dat ik . . . onlangs in het visioen, jong, mooi meisje, Hollywood-actrice, en ik zag haar sterven, reikte uit, probeerde om hulp te krijgen. Ze stierf aan een hartaanval, mejuffrouw Monroe. En dan, dat is twee jaar geleden, en ik zag haar sterven. En twee dagen later stierf ze ook.

⁶³ Toen hoorde ik laatst op een avond de stem van dat meisje. Hoe? De kinderen hadden tegen me gezegd: “Papa, je gaat steeds naar de River of No Return.” Zeiden: “Ze hebben daar vanavond een film van.” Ze vertelden me een week of twee van tevoren op welke avond het zou zijn. Ik dacht: “Nou, dat wil ik zien, want ik ben twee of drie keer op die rivier geweest, ongeveer vijf keer, denk ik.” Nou, ik—ik wilde het zien.

⁶⁴ En mejuffrouw Marilyn Monroe acteerde daarin. Wel, dat was het meisje dat ik in het visioen had gezien. En daar was ze, in beeld, en de handelingen, precies de handeling die ze maakte in *The River of No Return*, toen ze die film misschien vijftien jaar geleden opnam. Het was een oude film, misschien twintig jaar geleden. En ze is al twee jaar dood. En daar is ze weer, levend,

elk gebaar en elk woord. Zie? Het is nog steeds zo opgenomen op de magnetische band tot het weer tot leven komt.

⁶⁵ Niet alleen dat, maar alles wat we zeggen is levend. Elk woord dat we spreken kan niet sterven. Door de kamer komen nu woorden, vormen van mensen. De televisie pikt het op. Je kunt hier spreken en ze horen je over de hele wereld in diezelfde seconde. Nog voordat je het in deze kamer kunt horen, gaat het de wereld rond, via elektronisch.

⁶⁶ En Gods grote scherm pikt dat op. En elke beweging en elke handeling die je maakt, moet je ontmoeten bij het Oordeel. Zie? Dus, jong persoon, het is een goede zaak om te stoppen, over deze dingen na te denken, zie, want je zult het weer tegenkomen. Zie?

⁶⁷ Laten we deze jongeman volgen, de kans die hij had, en stel jezelf in zijn plaats. En een meisje net zoals Becky en Marilyn, net als, net alsof jij in zijn plaats stond en je die Stem kon horen die nog steeds levend is.

⁶⁸ Het leeft nog steeds. Het gaat nog steeds verder. De wetenschap zegt “dat ze over twintig jaar Zijn letterlijke Stem zullen oppikken, waarmee Hij tweeduizend jaar geleden sprak.” Het leeft nog steeds. Net als een kiezelsteen die in de oceaan valt, de golf houdt nooit op. Hij gaat naar de kust, duizenden kilometers, en keert weer terug.

⁶⁹ Als een stem eenmaal zo de lucht in wordt gesproken, sterft hij nooit. Er is niets dat je kunt zeggen bij het Oordeel. Het is daar. Daar zal de Stem van Jezus Christus zijn die tegen die jongeman zegt: “Volg Mij,” en hem ervan afkerend op het scherm, bedroefd, omdat hij groot bezit had. Zie? We zijn misschien niet eens. . . Het hoeft niet altijd geld te zijn. Het kunnen ook andere dingen zijn. Zie? Alles wat ons dierbaarder is dan die roep, zie, het wordt als geld voor ons. Het wordt iets wat ons bederft.

⁷⁰ Nu, laten we hem even volgen. Wat gebeurt er als hij zich afwendt? Hij luisterde niet naar die Stem van Christus. Hij ging met zijn vrienden mee.

⁷¹ Wat, jullie kinderen, jullie zijn allemaal prima kinderen en je zult vast vrienden hebben, maar let op wat voor soort vriend je hebt. Als die vriend Christus volgt, ga dan met die vriend mee. Volg Christus ook. Maar zo niet, doe het dan niet.

⁷² Laten we eens naar hem kijken. We zien dat hij misschien zijn vrienden behield. Hij werd een groot leider. Hij was toen een overste. Later vinden we hem zo welvarend dat hij—hij—hij extra schuren moest bouwen om zijn spullen in op te bergen. En toen zei hij tegen zichzelf, nadat hij oud was geworden en de zorgen van het jonge leven en dergelijke voorbij waren, alles wat hij misschien deed, was vermaken.

⁷³ Wanneer een oude man of een oude vrouw, zoals ik, mijn vrouw, jullie moeders en vaders, er is nauwelijks iets waar zij aan

kunnen denken. Zij kunnen niet, willen niet uitgaan en—en op en neer door de straten sjezen, weet je, zoals—als jongemannen zouden doen, en jonge vrouwen. Afspraakjes en wie je vrouw of je man zal zijn of, zie, daar gaan hun gedachten niet naar uit. Zij, ze hebben kinderen waaraan ze denken. Dat zullen jullie zijn, morgen, als er een morgen is. Zie?

⁷⁴ En zie, de jongeman dan, met misschien . . . Misschien is hij zelfs nooit getrouwd. En hoe dan ook, hij was een groot leider. En hij zat op . . .

⁷⁵ Zoals het vandaag nog in Jeruzalem is, eten zij op het dak van het huis op deze tijd van de dag, wanneer het koel wordt in de avond.

En we vinden een ander personage bij hem afgebeeld: een bedelaar.

⁷⁶ En de man die opgevoed was om—om uw naaste te eren en aan anderen te doen zoals u zou willen dat zij u zouden doen. Zie, door die roep van Christus te verwerpen, uiteindelijk . . . Het leek erop dat een jongen opgevoed in een thuis als dat, dat het hem nooit zou zijn ontgaan, maar het gebeurde wel. Het gebeurde wel.

⁷⁷ En daar lag een man bij de poort genaamd Lazarus, bedelend om voedsel, en tevergeefs. Hij zou zelfs de kruimels eten die hij afveegde, niet eens voor de bedelaar, maar voor de honden. En was vol zweren. Maar de man was zo in de maatschappij opgegaan, dat hij geen medegevoel meer over had. Hij was gevoelloos geworden, omdat hij het aanbod van Christus had afgewezen.

⁷⁸ En misschien op een avond om deze tijd, terwijl hij zijn toost uitbracht met fijne wijnen en mooie vrouwen behangen met juwelen om hem heen en dat soort dingen, met alles wat zijn hart kon begeren, en proostend. Een bedelaar die voor de poort lag.

⁷⁹ En voordat het daglicht daagde de volgende morgen, was hij in de hel en riep het uit om Lazarus te laten komen en zijn tong te bevochtigen. Een verandering van toneel.

⁸⁰ En merk op, toen hij zei: “Vader Abraham,” nu, hij herinnerde zich nog dat Abraham de vader van de Joden was. Hij zei: “Vader Abraham, stuur die bedelaar Lazarus hierheen met een beetje water aan zijn vingers om mijn lippen te bevochtigen. Deze vlammen kwellen mij.”

⁸¹ En hij zei . . . en Abraham zei: “Dat is, ik kan het niet doen,” met zoveel woorden. “En naast dit alles, zie je, heb je je gelegenheid in het leven gehad.”

⁸² Wanneer had hij die? Toen Jezus zei: “Volg Mij.” Maar hij wees het af. Hij sloeg het pad in waar hij geld kon verdienen. En dat is prima, er is niets mis met geld verdienen, maar volg Jezus terwijl

je het doet. Zie? En hij was de andere weg ingeslagen, met de menigte mee.

⁸³ En je komt erachter dat hij zei, en Abraham zei: “En bovendien is er een kloof tussen jou en hem gevestigd, die geen mens ooit heeft overgestoken en het nooit zal. Zij die daar zijn kunnen niet hier komen en dezen hier kunnen niet daarheen gaan. Het staat vast. Niemand is overgestoken of zal oversteken.”

⁸⁴ Luister nu naar hem. Hij wil dan een evangelist worden. De roep die Jezus hem had gegeven om—om Hem te volgen, had, en om een zielenwinner te zijn, als jongeman, kwam weer bij hem terug. Hij herinnerde het zich dat hij vijf broers had die nog op aarde waren, en hij wilde hen niet in die plaats hebben.

⁸⁵ Hij zei: “Stuur Lazarus dan terug om mijn broers te vertellen om niet deze kant op te komen.” Met andere woorden: “Om de roep van ‘Volg Mij’ te aanvaarden.” Zie?

Maar hij zei: “Zij, ze zullen het niet doen.”

⁸⁶ Hij zei: “Ja, als iemand uit de dood zou opstaan, zoals Lazarus, en terug zou gaan en het hen vertellen.”

⁸⁷ Zie je, het laat zien dat nadat we gestorven zijn, je nog steeds bij kennis bent. Hij herinnerde het zich. Abraham zei: “Zoon, herinner je, in jouw dagen.” Zie? Je herinnert je nog steeds. Je verliest je geheugen niet. Je herinnert het je.

⁸⁸ En de herinneringen die deze man kon hebben en nog steeds op dezelfde plaats, herinnerde zich de kans die hij had om Jezus te horen zeggen: “Volg Mij.” Maar hij volgde de verkeerde persoon, het verkeerde gezelschap. Hij kwam in het verkeerde gezelschap en ging naar de verkeerde plaats, eindigde in de verkeerde eeuwigheid; om op die dag voor eeuwig van God vernietigd te zijn.

⁸⁹ Jezus deed ook een enorm treffende uitspraak: “Al zou iemand uit de dood opstaan en teruggaan, toch zouden ze niet overtuigd worden. Want zij hebben de wet van Mozes, en als ze dat niet willen horen, dan zullen zij ook niet luisteren al zou iemand uit de dood worden opgewekt. Ze zullen niet overtuigd worden.”

⁹⁰ Waarom? Waarom? Sprak de wet van iets dergelijks? Ja. “Doe aan anderen zoals u zou willen dat zij u zouden doen.” En hij had onder de wet geleefd. Maar hij liet de bedelaar sterven bij de poort. Zie? Hij had—hij had geleefd onder de geboden van God en toch faalde hij dat grote eeuwige leven te zien.

⁹¹ Kinderen, elk van jullie lijkt op de mijne. Jullie lijken elk net mijn zonen en dochters te zijn. In een zekere zin zijn jullie dat ook, zie, geestelijk gesproken. Dat klopt. De Here God heeft—heeft jullie zielen onder mijn hoede gesteld, omdat jullie naar mij komen luisteren. Jullie geloven me. Zie? En in een bepaalde zin van het woord zijn jullie mijn zonen en dochters. Dat is juist.

92 Onthoud altijd, het houden van de geboden van God is een grote zaak. Opgevoed worden in een goed huis is een erfgoed van God. En om fijne kinderen te zijn met persoonlijkheden zoals jullie hebben, goed. Het is wonderbaar om een opleiding te hebben. Het is geweldig om zelfs in dit vrije land te wonen. We hebben veel om dankbaar voor te zijn.

93 Maar er is één ding dat je niet zomaar erft. Je moet het aannemen. Dat is eeuwig leven. En je zult dat alleen doen door Jezus te volgen door de ervaring van de wedergeboorte. Vergeet dat niet.

94 Ik hoorde eens een verhaaltje over een man die was, o, hij was arm. En hij—hij wilde altijd. . . Het is een klein sprookje, soort van. Toch is het me altijd bijgebleven. En op een dag plukte hij een bloem. En het was een toverbloem, en de bloem antwoordde hem en zei: “Je bent je hele leven arm geweest.” Hij zei: “Vraag nu wat je wilt en het zal je gegeven worden.”

95 Hij zei: “Dat gindse berg zou opengaan en ik daarin kon gaan en het goud in de berg vinden.”

96 “Wel,” hij zei, “je zal me mee moeten nemen, overal waar je naartoe gaat. Zie? Je zult me met je mee moeten nemen. Dus, waar ik ook ben, dan kun je vragen wat je wilt.”

97 Hij liep naar de berg en de berg ging open en hij ging naar binnen. De planken waren vol met goud en diamanten, zoals het sprookje luidt. Hij legde de bloem neer op een—op een tafel of een rots. En hij rende en pakte een grote edelsteen, en hij zei: “Ik moet dit aan mijn vrienden laten zien. En nu ben ik een rijk man. Ik heb nu alles. Ik moet dit laten zien.”

98 En dus, de bloem sprak: “Maar,” zei, “je bent het belangrijkste vergeten.”

99 Dus hij loopt snel terug en pakt, zei: “Nou, misschien zal ik—zal ik een stuk goud nemen. Ik zal een stuk zilver nemen.” En dus zei hij: “Ik zal—ik zal me haasten, om de mensen te vertellen hoe rijk ik ben, en wat ik allemaal heb.”

100 En hij kwam bij de deur en de bloem zei: “Maar je bent het belangrijkste vergeten.”

101 Dus hij rent weer terug. Hij zei: “Hierbinnen vinden we allerlei materialen.” Dus hij pakte een steen op. Hij zei: “Ik zal deze steen meenemen en aan de mensen laten zien uit wat voor soort steen deze berg gemaakt is, zodat ik er mijn weg terug kan vinden.” Zie?

102 En hij ging de deur uit en de bloem zei voor de . . . zijn laatste keer: “Je bent het belangrijkste vergeten.”

“O,” hij zei, “o, houd je mond.”

103 Zie, hij wilde het niet meer horen: “Het belangrijkste vergeten,” en hij rende de deur uit. En toen hij dat deed, ging

de deur achter hem dicht met de bloem aan de binnenkant. Het belangrijkste was de bloem. Zie? Het belangrijkste was de bloem.

¹⁰⁴ Jaren geleden, als kind, zoals jullie allen zijn, hier, een vee ranch hierboven, boven Phoenix. Ik las een stuk goudzoeker, een krant over een goudzoeker. Toen waren er hier nog geen wegen toen, alleen maar kleine zandpaden. Ze doen nog steeds veel aan goudzoeken hier, zoals jullie weten.

¹⁰⁵ Maar deze goudzoeker was hier gekomen en hij had heel wat geld gevonden, en hij had veel goud gevonden. En onderweg verbleef hij in een hut die hij gevonden had. En hij had een hond bij zich, en de—de hond was buiten vastgebonden. En die nacht was er een bandiet die hem gevolgd had om dat goud te krijgen. Hij had het gedolven in de oude Spaanse mijnen, en hij kwam ermee binnen. En de hond begon te blaffen.

¹⁰⁶ En de man wilde niet gestoord worden door die hond. Hij zei: “Hou je stil.” Hij zei: “Morgen neem ik dit mee naar—naar de stad.” En ik zal . . . De moraal van het verhaal was dit. “En ik zal het laten wegen en ik zal een rijk man zijn. En ik zal mooie auto’s kopen. En ik zal allerlei vrouwen hebben en grote feesten. En ik zal een rijk man zijn, want ik bezit de mijn-concessie al. Ik heb het goud hier, een heleboel.” En zei: “Ik zal . . .”

¹⁰⁷ En terwijl hij probeerde te gaan slapen, bleef de hond blaffen, omdat de hond de bandiet zag komen, sluipen, wachtend tot de goudzoeker zou gaan slapen.

¹⁰⁸ Hij stond weer op en schreeuwde weer tegen de hond, zei: “Hou je stil.” En de arme hond jankte en probeerde zijn meester te waarschuwen dat er gevaar op de loer—op de loer lag. En toen hij . . .

¹⁰⁹ De volgende keer toen de hond begon te blaffen, de goudzoeker had een jachtgeweer. Hij wilde niet gestoord worden, dus hij stond gewoon op en schoot de hond dood. En de goudzoeker werd die nacht gedood door de bandiet. Al zijn mooie dromen deden hem geen goed. Waarom? Hij legde de stem die hem waarschuwde het zwijgen op.

¹¹⁰ Er is niemand die iets kan proberen te doen, jullie kinderen, zouden nooit iets verkeerd kunnen doen, na opgevoed te zijn zoals jullie zijn, tenzij je iets zou voelen dat je zegt het niet te doen. Nu, leg nooit die stem die je waarschuwt het zwijgen op.

¹¹¹ En onthoud altijd, accepteer die Stem die zei: “Volg Mij,” en je zult er altijd goed uitkomen. Ik geloof dat je goed zult uitkomen. Ik heb vertrouwen in je. Maar onthoud altijd dat Jezus, die Stem is vanavond levend op aarde.

¹¹² Net zoals elke stem en elk woord dat we spraken nog steeds levend is, wanneer die stem uitgaat op die ethergolf van de lucht. De . . . Kijk, je hebt hier een zender die het uitzendt. Jij bent de

zender die het uitzendt. Nu is er een ontvangstation nodig om het op te pikken.

¹¹³ En Jezus was de Zender van Gods Woord, want Hij was de—de drie-eenheid van God gemanifesteerd in één Mens. Hij was volledig God en volledig Mens.

¹¹⁴ En de drie-eenheid van God, de drie-eenheid van de eigenschappen van God als zijnde Vader, Zoon en Heilige Geest werd vertegenwoordigd in die ene Mens, Jezus Christus. Dus daar was Hij het Woord.

¹¹⁵ En Hij was de Zender, die zei: “Wie Mijn Woorden hoort, en gelooft in Hem die Mij gezonden heeft, heeft eeuwig leven.” Zie? “Voorwaar, Ik zeg u: wie Mijn woorden hoort en gelooft in Hem die Mij gezonden heeft, heeft eeuwig leven.” Nu, dat Woord is uitgegaan van een Zender. Hij zei op zekere dag: “Voorwaar, Ik zeg u, indien u tot deze berg zegt: ‘Word verplaatst’ en niet twijfelt in uw hart, maar gelooft dat wat u heeft gezegd zal geschieden, dan kunt u hebben wat u gezegd heeft.

¹¹⁶ Nu, als je slechts het ontvangstation kunt zijn om dat op te pikken, door de een of andere besturing binnenin je, door geloof, zal het je rechtstreeks in de sferen van God brengen tot de nieuwe geboorte om wedergeboren te worden. Dan zul je altijd in contact zijn om die Stem te horen, die je altijd zal waarschuwen wanneer er gevaar op komst is. Wanneer dingen verkeerd zijn, verkeerd gaan, zal het altijd een waarschuwing voor je zijn. En dan, in plaats van op een dag te zijn als die rijke jonge jongen waar we het over hadden; wees een man als apostel Petrus, Paulus of iemand die zielen won voor Jezus Christus. Doe dat, kinderen.

Kunnen we bidden?

¹¹⁷ Here Jezus! Jeugd, mannen en vrouwen voor morgen, als er een morgen is. We moeten hen trainen, Here. We voelen die last om hen te trainen, alsof er een morgen zal zijn. Als die er niet is, dan is vandaag de dag.

¹¹⁸ En dan, Vader, weten wij dat niemand aanvaard wordt in Uw aangezicht. Geen vlees kan roemen. Geen opleiding, hoe goed die dingen ook mogen zijn, geen goede werken, geen religieuze instelling, geen psychologie, nee, niets kan God bevestigen behalve de Heilige Geest. Hij is het Instrument, God zelf, in de vorm van eeuwig leven, dat tot ons als individu kan komen. En we zijn hier dankbaar voor.

¹¹⁹ Waarlijk wordt het uitgedrukt toen Petrus de belijdenis deed. Jezus zei tegen hem: “Vlees en bloed heeft dit niet aan je geopenbaard. Je hebt het nooit op een seminarie geleerd. Je hebt het nooit op een of andere school geleerd.” Het is iets persoonlijks, iets dat ieder individu moet ontvangen. U zei: “Op deze rots zal Ik Mijn Gemeente bouwen, en de poorten van de hel zullen haar niet kunnen overwinnen.” We zijn daar dankbaar voor, Here.

¹²⁰ Die Stem leeft nog vanavond. En er zijn nog steeds posten, buitenposten, luisterposten, ontvangstations van geloof, die het kunnen aanvaarden. We bidden dat elk van deze kinderen dit zal ontvangen, Here, in hun hart. En onthouden dat niet wat zij doen om goed te zijn, maar zij. . . God oordeelt ons niet naar wat wij doen, maar naar wat wij hebben aanvaard. Wij worden gered door ons geloof, en niet door onze werken. Dus bidden wij, Hemelse Vader, dat zij nu het visioen zullen opvangen en die geweldige eeuwige uitnodiging zullen zien en horen van: “Kom, volg Mij.”

¹²¹ Moge ieder van hen, Here, zich afkeren van alle dingen van de wereld, dit sterfelijke, kwetsbare leven. Zoals ze hier vanavond zijn en hun goudblonde haar en sommigen van hen met hun zwarte haar en donkere ogen en blauwe ogen en zich op hun allerbest bevinden van wat ze ooit zullen zijn.

¹²² En zoals de grote schrijver zei: “Gedenk uw Schepper in de dagen van uw jeugd, terwijl de kwade dagen nog niet naderen. Dan zult gij geen genoeg in hen hebben.” Hoe, Here Jezus, U tot Petrus zei: “Toen je jong was, stond je op en ging je waar je wilde. Maar wanneer je oud wordt, zal iemand je brengen waar je niet heen wilt.” Laat ze onthouden: “Nu is de dag. Dit is de tijd.” Sta het toe, Vader.

¹²³ Ik claim ieder van hen, voor mijn eigen kind hier vanavond tot ieder kind hier binnen. Ik voel dat U in mijn handen hebt gelegd om op hen te letten. Ik claim hen allemaal van Satan en van de dood tot het Leven in Jezus Christus. Amen.

¹²⁴ God zegene jullie, kinderen. Heel fijn om een paar woorden tot jullie te zeggen. En ik kom er gauw, Billy. Fijne kinderen, ik waardeer jullie. Broeder Fred, de Here zegene je. God zegene u, zuster.

KOM, VOLG MIJ DUT63-0601
(Come, Follow Me)

Deze Boodschap door Broeder William Marrion Branham werd oorspronkelijk in het Engels gebracht op zaterdagavond 1 juni 1963 tijdens een huissamenkomst in Tucson, Arizona, de Verenigde Staten, en werd van een magnetische bandopname genomen en onverkort in het Engels gedrukt. Deze Nederlandse vertaling is gedrukt en verspreid door Voice Of God Recordings.

DUTCH

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org